

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Markétou Matulíkovou Šedovou jako samosoudkyní v právní věci žalobkyně: **Římskokatolická farnost Tachlovice, IČ 446 84 240**, se sídlem Toskánská náves 7, 252 17 Tachlovice, právně zastoupena JUDr. Jakubem Křížem Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 5, 110 00 Praha 1, proti žalované: **Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 013 12 774**, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov, **o nahrazení projevu vůle, rozsudkem pro uznání,**

t a k t o :

- I. **N a h r a z u j e s e s o u h l a s ž a l o v a n é Č e s k é r e p u b l i k y, S t á t n í h o p o z e m k o v é h o ú ř a d u, s t o u t o d o h o d o u:**

**DOHODA O VYDÁNÍ
JINÝCH VĚCÍ NEŽ ZEMĚDĚLSKÝCH NEMOVITOSTÍ
(dále jen jako „dohoda“)**

uzavřená níže uvedeného dne, měsíce a roku, ve smyslu zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (dále jen jako „zákon o majetkovém vyrovnání“)

mezi stranami:

Římskokatolická farnost Tachlovice,

IČO: 44684240,

se sídlem Toskánská náves 7, Tachlovice, PSČ 252 17,

zapsaná v rejstříku evidovaných právnických osob vedeném Ministerstvem kultury pod č. ev. 8/1-01-239/1994,

za kterou jedná R.P.ThLic. Norbert František Vehovský, O.Praem., administrátor

jakožto oprávněná osoba ve smyslu zákona o majetkovém vyrovnání (dále jen „oprávněná osoba“)

a

Česká republika – Státní pozemkový úřad,

IČO: 01312774,

se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3 –Žižkov, PSČ 130 00,

jakožto povinná osoba ve smyslu zákona o majetkovém vyrovnání (dále jen „povinná osoba“)

Článek I Úvodní ustanovení

Oprávněná osoba uplatnila svůj nárok ve smyslu zákona o majetkovém vyrovnání výzvou k vydání věci č.j. 2833/2013 ze dne 7. května 2013 doručenou povinné osobě (dále jen jako „výzva“).

Článek 2 Předmět vydání

Předmětem vydání dle této dohody jsou pozemky v KN parc. č. 191/21 a 458/53 v k.ú. Tachlovice (dále jen „vydávané pozemky“).

Povinná osoba touto dohodou vydává oprávněné osobě vydávané pozemky a oprávněná osoba vydávané pozemky přijímá do svého výlučného vlastnictví.

Článek 3 Práva a povinnosti související s vydávanými pozemky

Povinná osoba touto dohodou převádí vlastnické právo k vydávaným pozemkům a vydává je oprávněné osobě ve stavu, v jakém se nalézaly ke dni doručení výzvy povinné osobě. Povinná osoba prohlašuje, že ke dni uzavření dohody na vydávaných pozemcích neváznou žádná zástavní práva ani jiné právní skutečnosti a omezení, které by oprávněnou osobu jakkoli zavazovaly či omezovaly.

Povinná osoba prohlašuje, že nemá vůči oprávněné osobě ve vztahu k vydávaným pozemkům jiná práva ani povinnosti než ta, která upravuje tato dohoda nebo zákon o majetkovém vyrovnání.

Oprávněná osoba prohlašuje, že nemá ve vztahu k vydávaným pozemkům vůči povinné osobě jiná práva než ta, která upravuje tato dohoda nebo zákon o majetkovém vyrovnání.

Článek 4 Práva a povinnosti související s vydávanými pozemky

Tato dohoda a právní vztahy z ní vyplývající se řídí právním řádem České republiky, zákonem o majetkovém vyrovnání, zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem, a dalšími právními předpisy v účinném znění. Práva a povinnosti z této dohody přecházejí i na případné právní nástupce účastníků dohody.

Souhlas povinné osoby nahrazuje ve smyslu ustanovení § 10 odst. 4 zákona o majetkovém vyrovnání pravomocný rozsudek soudu.

V _____ dne _____

V Tachlovicích dne 21. 11. 2016

Česká republika- Státní pozemkový úřad

Římskokatolická farnost Tachlovice
R. P. ThLic. Norbert František Vehovský,
OPraem, administrátor

II. Žalovaná je povinná nahradit žalobkyni náklady řízení v plné výši 6.776,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhala vydání rozhodnutím, kterým by bylo uloženo, že se do výlučného vlastnictví žalobkyně vydávají pozemky KN parc. č. 191/21 a 458/53 v k.ú. Tachlovice, alternativně aby soud vydal rozsudek, kterým by byl nahrazen souhlas žalované s uvedenou dohodou. Dohoda měla být sjednána mezi účastníky řízení, předmětem dohody byly pozemky KN parc. č. 191/21 a 458/53 v k.ú. Tachlovice, které povinná osoba (žalovaná) touto dohodou oprávněné osobě (žalobkyni) vydávala, a dále práva a povinnosti účastníků v návrhu blíže specifikované. Žalobkyně svůj nárok odůvodnila tím, že je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 3 písm. b) zák. č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Žalobkyně doručila dne 21.5.2013 výzvu k vydání nemovitých věcí č.j. 2833/2013 na adresu sídla žalované. Výzvou žalobkyně uplatnila svůj zákonný nárok na vydání nemovitých věcí, mj. PK parc. .č 193 zapsaného v knihovní vložce č. 6 pozemkové knihy, k.ú. Tachlovič, a PK parc. č. 509/1 zapsaného v knihovní vložce č. 292 pozemkové knihy, k.ú. Tachlovice. Následně došlo ke změně v číslování a v hranicích parcel, pozemky jsou tedy konkretizovány následně: pozemek parc.č. KN 191/21 v k.ú. Tachlovice je zcela obsažen v původním PK pozemku parc.č. 193 v k.ú. Tachlovič a pozemek parc.č. KN 458/53 v k.ú. Tachlovice je zcela obsažen v původním PK pozemku parc.č. 509/1 v k.ú. Tachlovice. Žalovaná do dne podání žaloby neuzavřela s žalobkyní dohodu o vydání předmětných pozemků. Žalobkyně je přesvědčena, že jsou splněny podmínky dle ust. § 6 zákona č. 428/2012 Sb. Žalobkyně doložila příslušné knihovní vložky k prokazující, že předmětné pozemky náležely do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností. Žalobkyně dále uvedla, že v rozhodném období došlo k majetkové křivdě v důsledku skutečnosti uvedené v § 5 písm. a), příp. k) zákona č. 428/2012 Sb. Žalobkyně ani její právní předchůdce neobdrželi za vykoupené pozemky žádnou náhradu. Dále žalobkyně doložila existenci oprávněné osoby a právní nástupnictví oprávněné osoby ve smyslu ust. § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. 428/2012 Sb., a to výpisem z Rejstříku evidovaných právnických osob vedeného Ministerstvem kultury ze dne 26.dubna 2013 a rozhodnutím o sloučení církevních právnických osob dle kán. 121 CIC ze dne 27.dubna 2001, ze kterého vyplývá, že žalobkyně je právní nástupkyní Fary v Tachlovicích a Záduší kostela sv. Jakuba v Tachlovicích. Výzva k vydání byla žalované doručena dne 21.května 2013, lhůta pro podání žaloby ve smyslu ust. § 10 odst. 4 zákona č. 428/2012 Sb. je tak zachována. Žalobkyně tak navrhla, aby soud rozhodl o vydání předmětných pozemků do výlučného vlastnictví žalobkyně, případně aby nahradil souhlas žalované s uvedenou dohodou o vydání.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 6.12.2016, č.j. 15 C 231/2016 – 14, bylo žalované uloženo, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení usnesení písemně vyjádřila ve věci samé. Zároveň byla žalovaná poučena, že pokud se bez vážného důvodu ve věci samé písemně nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod jí v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává. Soud proto ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání (153a odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen o.s.ř.). Toto usnesení společně s uvedenou výzvou podle § 114b o.s.ř. bylo žalované řádně doručeno dne 20.12.2016. Žalovaná na uvedenou výzvu reagovala vyjádřením ze dne 19.1.2017, ve kterém požádala o prodloužení lhůty k vyjádření z důvodů zvláštního zřetele hodných, s odkazem na organizační změny na straně žalované. Přípisem ze dne 27.1.2017 byla lhůta k podání vyjádření k žalobě žalované prodloužena, a to o 20 dní od doručení přípisu. K doručení došlo dne 27.1.2017. Žalovaná své vyjádření ani po prodloužení lhůty nepodala.

Podle § 153a o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6). Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání.

Podle § 114b odst. 1 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2).

Podle § 114b odst. 2 o.s.ř. k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu.

Podle § 114b odst. 4 o.s.ř. usnesení podle odstavce 1 musí být žalovanému doručeno do vlastních rukou. Náhradní doručení je vyloučeno; to neplatí, doručuje-li se prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Usnesení nesmí být žalovanému doručeno dříve než žaloba.

Podle § 114b odst. 5 o.s.ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

Jelikož se žalovaná k žalobě ve stanovené lhůtě v souladu s výzvou podle § 114b o.s.ř. nevyjádřila a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělila, jaký vážný důvod jí v tom brání, uplatnila se fikce uznání nároku, který byl proti žalované žalobou uplatněn a soud proto postupoval podle § 153a odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 114b o.s.ř., a bez nařízení ústního jednání rozhodl o nároku žalobce rozsudkem pro uznání. Za daných okolností, kdy žalované byla řádně doručena výzva podle § 114b o.s.ř. a ta se k žalobě nijak nevyjádřila, a to ani po žádaném prodloužení předmětné lhůty, je soud povinen uplatnit fikci uznání nároku a rozsudek pro uznání vydat.

Vzhledem k tomu, že zákon v projednávané věci tento postup nevyklučuje, naopak s ohledem na absenci vyjádření žalované není jiný postup ani možný, a uplatněný nárok neodporuje kogentním ustanovením právních předpisů, byly splněny podmínky pro postup podle § 153a o.s.ř. ve spojení v § 114b o.s.ř., soud bez nařízení ústního jednání rozhodl o nároku žalobkyně rozsudkem pro uznání. Právně soud věc posoudil dle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, pro vydání rozsudku, který nahrazuje projev vůle žalované s dohodou o vydání jiných věcí než zemědělských nemovitostí. Podle § 10 odst. 2 zák. č. 428/2012 Sb. povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou písemnou dohodu o vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti do 6 měsíců ode dne doručení výzvy, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 11). V dohodě budou nemovitosti uvedeny údaje podle katastrálního zákona. Bude-li předmětem vydání pouze část pozemku evidovaného v katastru nemovitostí v podobě parcely, musí být neoddělitelnou součástí dohody geometrický plán. Podle § 10 odst. 4 zák. č. 428/2012 Sb. nedojde-li k uzavření dohody o vydání věci podle odstavce 2 nebo podle § 11, může se oprávněná osoba obrátit ve lhůtě 3 let na soud s návrhem, aby nahradil chybějící projev vůle povinné osoby, jinak její nárok zanikne. Lhůta pro podání návrhu podle věty první počíná běžet marným uplynutím lhůty 6 měsíců stanovené v odstavci 2 nebo v § 11. Rozsudek byl veřejně vyhlášen dne 20. dubna 2017.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 151 o.s.ř. za použití § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že ve věci zcela úspěšně žalobkyni přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 6 776,- Kč. Tyto náklady se sestávají z nákladů na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za dva úkony právní služby po 2 500,- Kč (dle § 11 a § 9 odst. 3 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., dále jen „advokátní tarif“), paušální náhrada nákladů za dva úkony právní služby po 300,- Kč (příprava a převzetí zastoupení a podaný návrh ve věci samé) podle § 13 advokátního tarifu a DPH v sazbě 21% z výše uvedených částek. Lhůta k plnění byla stanovena v délce tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.), s povinností plnit k rukám právního zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do patnácti dnů od jeho doručení podat odvolání ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-západ.

Odvolání do výroku ve věci samé lze podat pouze pro vady spočívající v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, případně že existují skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí, exekuci.

V Praze dne 20. dubna 2017

JUDr. Markéta Matulíková Šedová, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ing. Lucie Papcunová

**Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 12. 2017 ve spojení s rozsudkem
Krajského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2017 čj. 24 Co 325//2017 – 78.
Doložku připojila dne 11. 5. 2018 Martina Kotlíková.**